

Publicerad 2008-03-24 13:35 av TheTruth

det hjälper lite att skriva.

Allt känns så tomt.

Kommer du ihåg förra året. När vi åker på skidsemester tillsammans. Kommer du ihåg? Jag minns iallafall. Det blev inte så mycket till skidsemester. Snowboard. Oj va kul jag hade. Allt du gjorde var att tjata om att man ska göra si och så. Men jag lärde mig tillsist ellerhur?

- Jag kommer inte klara att

åka snowbord igen Louise.

Kommer du ihåg i somras på liseberg. Wow det gav stora minnen. Även fast jag vet att du mest tänkte på hur jag mådde. Jag vet att du skrattade och att du verkligen menade det. Kommer du ihåg clownerna på dom där stora cyklarna. Haha, han föll nog med flit framför dig.

- Aldrig mera liseberg Louise.

Kommer du ihåg i januari i år den 25? Vi lovade varann att aldrig mera dricka sådär mycket igen. Det blev inte så heller.. Fan Louise. Du skulle ju kämpa. Jag vet att du gjorde allt du kunde. Men förstår du vad du lämnade kvar? Mig. Mig ensam. Utan dig. Utan min själs solsken.

- Never more alkohol.

<center> Jävla fucking cancer diagnos!</center>

Vi hann göra roliga saker tillsammans. Vi fick många år tillsammans. Ganska många iallafall. Jag kommer inte klara att ha kvar huset. Men det va ju där allt hände. Alla minnen. Men jag har inte råd att ha kvar huset. Förlåt Louise. Kan du förlåta mig för det? Det skulle ju snart vara 5år sen jag flyttade in hos dig. Sen mitt liv fick sin mening.

- Jag klarar inte det här Louise.

Du var och kommer alltid vara min bästa kompis.

Du hjälpte mig genom killar. Genom skolan.

Genom mina föräldrars död. Genom Albins död.

Genom våran katts död. Precis allt Louise!

Förstår du att du var mitt liv!?

Vad ska jag göra nu?

Vart ska jag flytta?

Jag kommer aldrig klara

av jobbet nu eller skolan.

ALLT KÄNNES SÅ TOMT.

det är så tomt Louise.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TheTruth med Poeter.se id #22209 innehar upphovsrätten